

Ehl-i Beyt'in imamları kimlerdir?

Eskişehir'den Süleyman Akkın: Risalelerde “Ehl-i Beyt'in eimme-i isna aşer” 1 veya “Ehl-i Beyt'in on iki imamı” 2 olarak geçen imamlar kimlerdir?

İmamiye'nin Görüşleri

“Kendilerine on iki (isna aşere) adam velâyet ettiği müddetçe insanların işi devam edecektir.” 3 “İçlerinde on iki (isna aşere) halife geçmedikçe bu iş son bulmayacaktır.” 4 “Kıyamet kopuncaya kadar bu din ayakta kalacaktır. Üzerinize hepsi Kureyş'ten on iki halife (veya velî) gelecektir.” 5 Veya buna benzer metinlerle gelen hadis-i şerifler, farklı mezheplerce farklı yorumlanmıştır.

On iki imam Şîa'nın İsna Aşeriyye ve İmamiye de denilen Caferiyye Mezhebi'ne göre başta Hazret-i Ali (ra) olmak üzere oğulları ve torunlarından olan şu zatlardır: Hazret-i Hasan, Hazret-i Hüseyin, Ali bin Hüseyin, Muhammed Bakır, Cafer-i Sadık, Musa Kâzım, Ali Rıza, Muhammed Takî, Ali Nakî, Hasan Askerî ve Muhammed Mehdî'dir.

İmamiye Mezhebi'ne göre imamlara inanmak imanın şartlarındanandır. İmamlar aynen peygamberler gibi masumdurlar. Günah işlemezler. Zulmetmezler. Onları imam tanımayan küfre girer. İmama karşı gelmek Allah'a ve Peygambere karşı gelmek gibidir.

Ehl-i Beyt'in kabul ettiği bu imamlar ile Ehl-i Sünnet arasında ihtilâf yoktur. Nitekim bahsettiğiniz gibi Bediüzzaman, bu zevat-ı kirama risalelerinde yer ve değer vermiştir. Hepsisi takva sahibi ve ilim ehli zatlardır. Allah hepsinden razı olsun.

Ehl-i Sünnetin Görüşleri

Fakat Ehl-i Sünnet, İmamiye'nin imamet görüşlerini kabul etmiyor. Ehl-i Sünnet'e göre imamlara inanmak imanın şartlarından değildir. İmamlar masum değildirler, günah işleyebilirler. İmamı tanımayan küfre girmez.

Ehl-i Sünnet'te imamet meselesi bir iman ve itikat meselesi değildir. İnkâr etmekle kişi dinden çıkmaz. Ehl-i Sünnet meseleyi hadislerde bildirildiği biçimde ele alır ve yorumlar.

Hadislerde geçen “on iki” adedi ile “halife” kavramı müteşabih kavramlardandır. Manası, doğru yoruma muhtaçtır. Hadislerin muradı, imamlarla takviye ve teyid edilen on iki asır olabileceği gibi, her asır başında geleceği tebşir olunan mücedditler de olabilir. Her bir müceddit imam olarak gelmiş ve vazife yapmıştır.

Kimileri de muhtemelen Şia’nın mübalâğalı yorumlarına bir reddiye olarak bu imamet ve mehdîyet meselesini tamamiyle inkâr yoluna gitmiştir.

Üflemekle Güneşi Söndüremeyiz

Biz ne mübalâğa yapalım, ne de inkâr edelim! Biz vakıayı olduğu gibi tesbit ve kabul edelim. Çünkü mübalâğa, hakikat için hiçbir değer ifade etmez. İnkâr etmekle de güneşi yok sayamayız! Üflemekle güneşi söndüremediğimiz gibi... Veya gözümüzü kapamakla gündüzü gece yapamadığımız gibi...

Peygamber Efendimiz (asm): “Muhakkak Allah bu ümmete her yüz senenin başında bir müceddid-i din gönderecektir” 6 buyurduğuna göre, yukarıdaki hadiste geçen on iki halife veya on iki veli’den maksat,—bize göre—İslâm’ın bin iki yüz yıllık dönemi içerisinde her yüz senenin başında veya içinde fiilen gelen on iki imamdır, yani on iki müceddiddir.

On iki imam fiilen geldiği ve işi âhir zamana kadar getirdiğine göre, sırada Hazret-i Mehdî vardır.

Ekser âlimler ve keşif sahibi evliya, Mevlânâ Halid-i Bağdadi’den sonra Mehdi geleceği üzerinde birleşmişlerdir. 7 Mevlânâ Halid-i Bağdadi’den sonra ise hem Hazret-i Hasan’ın, hem Hazret-i Hüseyin’in pak neslini şahsında birleştiren Bediüzzaman Said Nursî (ra) gelmiştir. (ks) kendisine bir asır öncesinden cübbesini göndermek 8 suretiyle de, kendisinden önce imametini ve mehdîyetini tanımış ve aslında âleme ilân etmiştir.

Dipnotlar:

1- Emirdağ Lâhikası, s. 352.

2- Şuâlar, s. 977.

3- Müslim, İmare, 6, 7, 8, 9.

4- Müslim, İmare, 5.

5- Müslim, İmare, 10.

6- Hakim, Müstedrek, 4:522; Münavî, Feyzul-Kadir, 2:281; Ebu Davud, Melahim, 1.

7- Sikke-i Tasdik-i Gaybî, s. 94; M. V. Küfrevî, Son Mehdî Bediüzzaman, İttihat Yay., İstanbul, 2011, s. 65.

8- Kastamonu Lâhikası, s. 86, 87.